

MIKLYA ZSOLT
Kaméleonnak

*Kaméleonnak mondanak, úgy lehet,
arcokba rejtéd vélt magad, és öled
litániája mélybe vonzó
nyomtalan út, sosem érne véget.*

*Színváltozásaid, pirulásaid,
a helyzet, alkalom követelte arc,
a hangulatközlés szívárvány-
hangjai, színrezonációja.*

*Szemforgató is vagy, tudod, és a tér
zsákmányleső hüllőszemeidre vár,
mit optikád pásztáz körül két
nyomkövető kamerával olykor.*

*Beszédesebb, és nyelvtani képletek
követni sem tudnák jelenéseit.
A nyelv hegyére vett bogár se
képes ily képszerűen mesélni.*

*A képtelen kaméleon-álmait
vetíti hüllőbőr-felületre, s ott,
lám, felmutatja színeit, mint
szent jegyeket szaporító színész.*

Szőlőtaposó szelíd ének

„A szőlőtaposók” kezdetű ének dallamára

84. zsoltár

*Mint a szelíd nyáj, kecske talán,
Gileád magasáról, úgy zúdul alá,
úgy fut a verszuhatag, nincstelenül,
mégis kincsenek örülve, hogy futhat,
még futhat a völgybe, még gravitál.
Így fut alá kertedben is a szőlő,
érleli televényeden újra magát.
Önbeteljesítő kód vezérli,
szőlőtaposók éneke fakad borra
fürtjeiből, boldog az az ember,
akinek te vagy az ereje, siralom
völgye is források völgyévé lesz
lába nyomán, mert nap és pajzs vagy te,
ősi eső, tavaszi eső, nyári eső,
nem vonod meg javaidat sosem,
legfeljebb átkonvertálsz, áldás nem
vész el, csak átalakul, nedvesedik tőle
az ajkam, íze, mint legjobb boré: fanyar.*